

Бертолд олъ сѧ престрѹвъ кѫкъ
нешё вече джáфо да влѣзве въ чв-
вáлжтъ, за да го напрѣви да по-
желা�е побече.

Б. **А**зъ незнамъ да ти кѫжъ владослобїа: който не-
познавъ Рокътъ си, кога мѣ дохόждъ въ рѣката,
послѣ отикъ та го тѣрси всѣе. Ако небо то йскж
да ти напрѣви таѧ добродѣтель, защо йскжшъ да
ли отпѣдеша? Но азъ знамъ твѣрде добро, че ако
бѣше позналъ чистотата ми, не бѣше правилъ тол-
ковъ сопротивленїата. Прочее, Братье, направи ѿ-
нова, што ти сѧ виждъ добро. Азъ нешъ вече да
са трѣдъ да ти праѣ толкова предислобїа, ето
азъ че влазамъ въ чвѣлжтъ: ела тѣтакси и затво-
ри: не ти дѣмлюмъ вече нищо, за сїчкото злѣто
свѣтбено.

Дж. Постой мѣлко, защо ймжшъ ѿще времѣ да влѣзвешъ.

Б. Който ймжъ времѣ, да нечакъ времѣ. Азъ виждамъ
какъ ты непознавъша щастїето си, и затовѣ нешъ
вече да те залісувамъ главата, защо лѣдъ є ѿна,
който йскж да напрѣви насилна добра на дрѣги го.